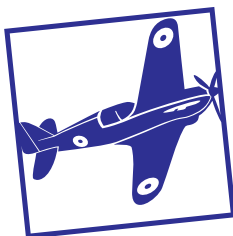

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA

NYMBURK

LETČŮ R.A.F. 1989 p.o.

3. číslo

leden - únor 2019

výrobní náklady: 5 Kč

RAFLET

Raflet už ve škole vychází deset let. Slaví narozeniny!

Přinášíme malé ohlednutí za jeho historií

Foto archiv

Školní časopis Raflet začal na naší základní škole vycházet v únoru v roce 2009. Již před tím na Rafce v kratších časových obdobích časopisy vycházely, žádný se ale neudržel tak dlouho. Patronem časopisu a jeho dobrou duší po celých deset let je paní učitelka Milena Zahrádková. Z řad žáků to pak za deset let byly stovky dětí, které s chutí do časopisu přispívaly, psaly, kreslily a fotografovaly, pomáhaly s jeho tvorbou. Během deseti let se Raflet také výrazně proměnil. Původně vycházel ve formátu A4 a i jeho grafická podoba byla oproti současnosti jednodušší. Raflet je oblíbeným čtivem nejen u dětí, ale i u rodičů, a dokonce každé číslo časopisu archivuje jak Městská knihovna Nymburk, tak i Archiv v Lysé nad Labem, protože ho uznávají jako oblastní periodikum. V roce 2012 získal Raflet prestižní certifikát udělovaný školním časopisům v Česku. V současnosti vychází díky štědrosti vedení školy pětkrát do roka a jedno číslo se tiskne v nákladu 480 kusů.

Rozhovor a další zajímavosti na str. 4, 5

Obsah čísla

10. výročí

Lyžařský kurz

Rozhovor
o zákulisí Rafletu

Interview s hokejisty

Akce školy

Letem světem

Akce školní družiny

Anketa o prázdninách

Zápis do 1. tříd

Ohlédnutí za Vánocemi

Zábava

Zpátky na hory bez váhání

Dne 25. 2. 2019 jsme jeli na lyžařský kurz do Rokytnice nad Jizerou v Krkonoších. Cesta nám trvala necelé dvě hodiny. Hned po příjezdu jsme se zabydleli a paní kuchařky na nás čekaly s vynikajícím obědem. Po poledním klidu jsme se připravili a vyrazili na svah. Ten, kdo nesnědl polévku, musel kopec vyšplhat po svých. V úterý dopoledne jsme byli na lyžích a odpoledne na běžkách. Mnozí z nás na nich stáli poprvé, ale i tak jsme si to moc užili. Na chatu jsme se vrátili všichni promočení a hlavně unavení.

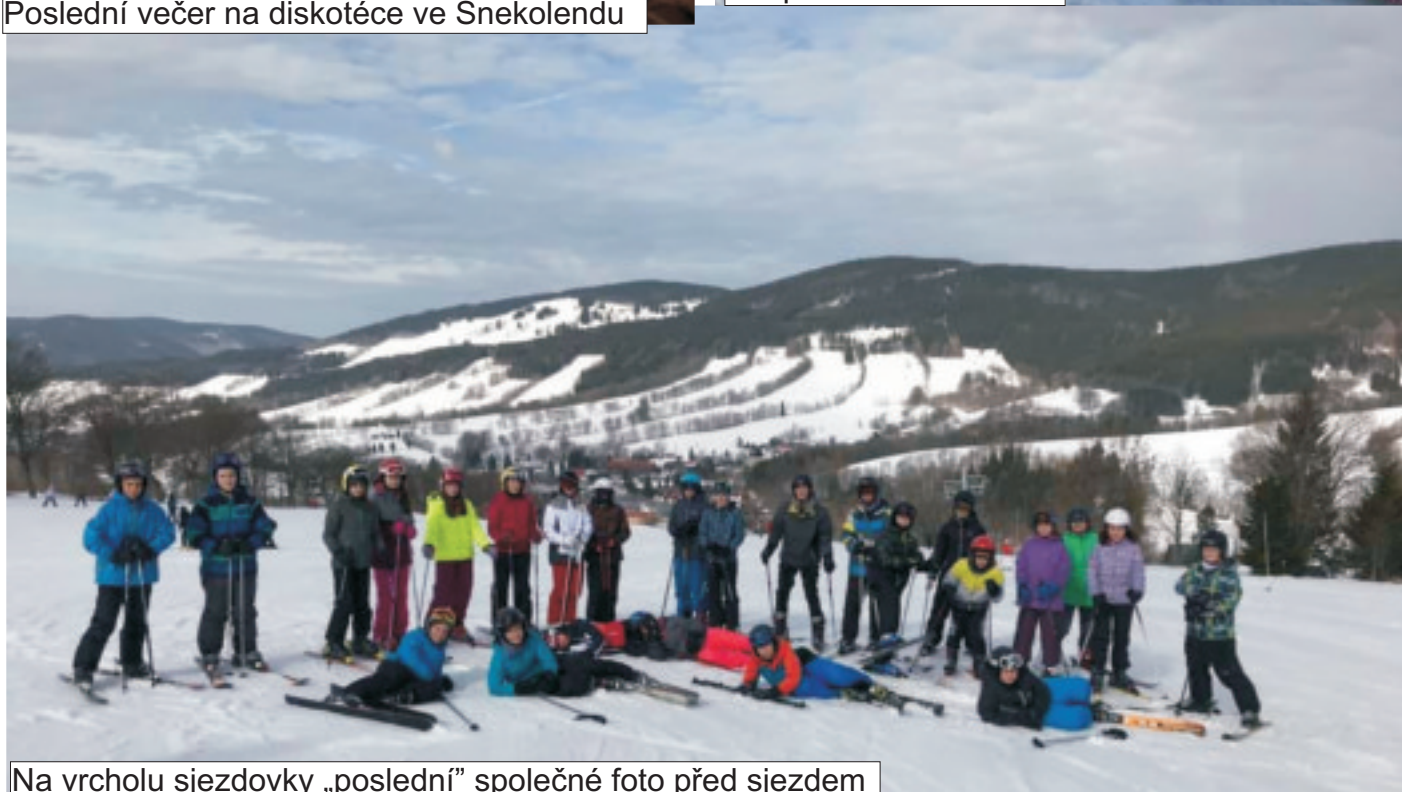
Pokračování na str. 3

Poslední večer na diskotéce ve Šnekolendu

Poprvé na běžkách

Na vrcholu sjezdovky „poslední“ společné foto před sjezdem

Pokračování str. 2

Ve středu na nás čekaly sklárny v Harrachově a Mumlavské vodopády. Jeli jsme autobusem, nejdříve jsme byli navštívit sklárny. Bylo tam moc horko. Už nás čekala jen dlouhá cesta přes Harrachov k Mumlavským vodopádům. Většina z nás už byla unavená, ale i tak jsme to nevzdali a došli k nim. Byl to hezký pohled. Někteří z nás pořídili nějaké fotografie. Autobus nás potom zavezl k chatě.

Ve čtvrtek jsme si troufli na sjezdovku „Lysá hora.“ Lyžovalo se hezky, i když někdy někdo spadl. Celý týden jsme měli hezké počasí. Poslední den v pátek nás čekal jen odjezd.

Na lyžák bychom se vrátili hned bez váhání. Chci moc poděkovat lidem, kteří tam byli, paním kuchařkám, paní učitelce Brynychové a panu učiteli Miškovskému.

Nela Holubová, Silvie Bělinová, 7. B

Foto: Aneta Brynychová

Na bobové dráze

Večerní hry - kdo oblékne na sebe za deset minut nejvíc věcí

Houfování po dojezdu sedačkové lanovky na Lysou horu

Paní učitelka Milena Zahrádková: Myslím, že by každá škola měla mít svůj časopis

Je dobrou duší školního časopisu Raflet, jeho tvorbě neváhá věnovat hodiny svého soukromého času, řeč není o nikom jiném než o paní učitelce Mileně Zahrádkové, která jako češtinářka působí na Rafce už od roku 2007. Co nám při příležitosti desátých narozenin prozradila o zákulisí Rafletu?

1. Jak vznikl nápad vydávat školní časopis?

Jako češtinářka si myslím, že by každá škola měla mít svůj časopis, ve kterém by prezentovala práci žáků a akce, které pořádá. I na předešlých školách v Rožďalovicích a v Poděbradech, kde jsem působila, jsem vydávala s dětmi časopis. Když jsem nastoupila na Rafku a trochu se tu rozkoukala, zkusila jsem svou třídu, tehdy 7. A a paralelku, kterou jsem měla také na češtinu, a nápad se ujal.

2. Jak dlouho se věnujete vytváření školního časopisu?

Na této škole deset let. V únoru 2009 vyšlo jeho první číslo. Ale celkově i na předešlých školách od roku 1990.

3. Jak vznikl název školního časopisu?

Zase jsem trochu patriot a myslím si, že by název časopisu měl prozrazovat spojitost s konkrétní školou. Snažila jsem se nasměrovat název na ulici Letců RAF. A když letce a RAF prohodíte, dostanete Raflet. Na titulní straně byl původně i malý pejsek. (Je vidět na první straně tohoto čísla.) Ale nápadů bylo víc a o konečném názvu hlasovala tehdejší redakční rada.

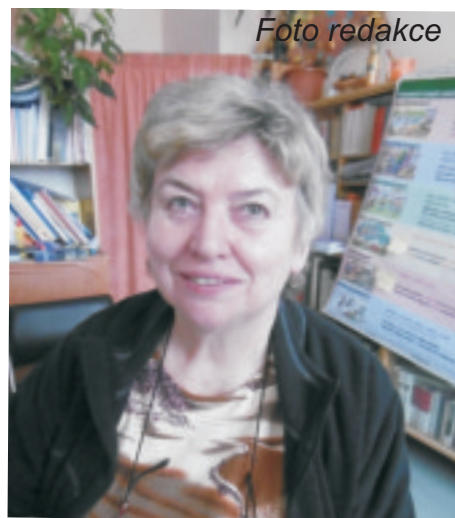
Foto archiv

4. Jakými změnami prošel Raflet od začátku vydávání?

První čísla ve formátu A4 jsme tvořili ve Wordu. Kdo někdy zkoušel něco podobného, ví, jakou práci dá sestavit text s obrázky, aby výsledek vypadal jako noviny. Byla to neskutečná práce, a proto nám vedení školy koupilo program Corel, ve kterém to jde mnohem lépe. V té době zde učil informatiku pan učitel Kovář, který vytvořil současnou podobu časopisu, a Raflet se také zmenšil na formát A5, aby ho mohly dostávat všechny děti prvního stupně a šestáci. Za to panu řediteli moc děkujeme.

5. Kolik vy osobně věnujete času přípravě nového čísla Rafletu?

Vždycky, když připravuji nové číslo časopisu, si říkám, že si budu

čas zaznamenávat, abych měla přehled. Ale nikdy to pak neudělám. Možná, že by mě to od práce odradilo, protože těch hodin, které prosedím u počítače, je moc. Redakční rada mi sice upraví barvy, přepíše označení stránek, přepíše příspěvky psané v ruce, zkopíruje fotky a příspěvky dodané elektronicky do jednoho souboru, někdy i upraví velikost písma a jiné drobnosti, ale zbytek už je na mně. Překopírovat do Corelu, upravit fotografie, uspořádat na stránky. Když vám zbyde místo, vymyslet a najít, čím ho doplnit. Pak připravit verzi pro tisk. Takže před vydáním všechny večery někdy i dlouho přes půlnoc. Ale když vám pak maminka žáka řekne, že se na každé číslo těší, že ho přečte celá rodina včetně babiček a dědečků, že ho nosí i paní učitelce do školky, tak si řeknete, že to snad není zbytečně vynaložený čas.

6. Co je na tvorbě časopisu podle vás nejtěžší?

Asi sehnat a připravit tolik materiálu a příspěvků, abyste zaplnili stránky. Někdy i získat

Pokračování na str. 5

Pokračování str. 4

podklady včas. A určitě konečná úprava, kterou může dělat jen jeden člověk, nejde to rozdělit, že by více lidí dělalo každý jednu stránku a nakonec je dali dohromady. Tady musíte jet jednu stranu po druhé, aby vám vše navazovalo a výsledek byl ke koukání a k přečtení. A nejhorší je asi korekce. Abychom v časopise neměli chyby. Když článek čtete pětkrát i víckrát, už ty chyby případně překlapy ani nevnímáte. Ještě že se vrátila po mateřské dovolené paní učitelka Léblová, která nám právě s tímto pomáhá.

7. Čeho si vážíte, co se za deset let v Rafletu povedlo?

Určitě toho, že se dožil desátého výročí. Pokusy vydávat časopis tady na škole byly i dřív, ale takhle dlouho žádný nevydržel. Potom toho, že se dostane díky velkorysosti pana ředitele k velkému počtu lidí. Přihlásili jsme se i do soutěže o nejlepší školní časopis a v roce 2012 jsme získali pro nás cenný certifikát. A pak také pochvaly z městského úřadu, že máme hezký časopis. Zájmu městské knihovny o doplnění všech čísel, protože nás vedou jako oblastní periodikum, stejně tak jako archiv v Lysé nad Labem.

8. Co byste si v souvislosti s Rafletem přála a jak vidíte jeho budoucnost?

Asi abych měla dost sil a času se tvorbě časopisu věnovat. Aby mě nepřepadaly noční můry, které se občas objeví, že si časopis vydávám proti vůli ostatních pro sebe, že tím, že po kolegyních chci nějaké podklady, že je obtěžuji. Aby všichni kolegové pochopili, že redakční rada musí někdy pracovat i během vyučování, i když většinu práce dělají doma, a vycházeli jim vstříc. Abych doma ustála, že se v týdnu před vydáním čísla většinou neuklízí, nepere, nežehlí. Aby měl podporu pana ředitele. Aby se do redakční rady hlásili šikovní, pracovití žáci. Pokud tohle všechno bude, mohl by časopis ještě nějakou dobu vycházet. Neodvážuji se ale tipovat, jak dlouho to bude. A dlouhodobější vize? Nedělám si moc iluzí o tom, že by slavil třeba dvacet let, protože by se musel najít ve škole další „blázen“ jako jsem já, aby v té práci pokračoval.

9. Co byste chtěla vzkázat čtenářům?

Nejdřív poděkování za to, že nás čtou. Potom přání, aby si v každém čísle našli něco, co je zaujme. A nakonec prosbu, aby nám pomohli nová čísla vytvářet svými příspěvky. Aby nám napsali o svých zájmech a koníčcích, o svých mazlíčcích, abychom mohli obnovit úspěšnou rubriku. Pochopitelně bychom přivítali i příspěvky od rodičů a prarodičů.

Titulky rubrik z prvního čísla

Foto: archiv

Rozhovor připravila:
Veronika Jirásková, 9. B

Rozhovor s hokejisty nymburského týmu NED Hockey

Jelikož je hokej velmi oblíbeným sportem a k zimě neodmyslitelně patří, rozhodly jsme se, stejně jako minulý rok, zaměřit právě na něj. Hokejová sezóna již pro některé týmy skončila, a protože i my máme k hokeji velmi blízko, vyzpovídaly jsme útočníky Jakuba Kuzd'ase, Petra Josefuse a Daniela Arnošta z nymburského týmu NED Hockey Nymburk.

Jakub Kuzd'as

Foto 2x: Veronika Jirásková,

Hokejový útočník nosí na dresu číslo 24 a zároveň působí jako trenér nymburské hokejové mládeže. Jako dorostenec a junior hrál ve Spartě a na Kladně.

1. Jaký je váš hokejový vzor?

Přímo hokejový vzor nemám, ale líbí se mi hráči, kteří jsou dobří, třeba Sidney Crosby nebo Evgeni Malkin.

2. Má vaše číslo na zádech nějaký význam?

Toto číslo nosím už od malička.

3. Jak se vám líbí nové dresy?

Líbí se mi, protože jsou ve stylu Washington Capitals.

4. Proti jakému týmu se vám hraje nejlépe a nejhůře?

Nejlíp se mi obecně hraje proti silnějším například proti Vrchlabí. Nejhůř proti Řisutům.

5. Vaše nejlepší a nejhorší hokejová vzpomínka?

Nejhorších mám víc, ale nejlepší byla, když jsem v patnácti letech rozhodl zápas na turnaji dvěma góly v poslední minutě a vyhráli jsme.

6. Jak jste spokojený se svým působením v nymburském týmu?

Jsem se svým působením velmi spokojený. Bydlím tady, takže bych působiště neměnil.

7. Trénujete i mládež. Jsou lepší mladší nebo starší děti?

Lépe se mi trénují ti mladší, protože je s nimi sranda a nejsou to ještě pubertáči.

Petr Josefus

Hokejový útočník nosící na dresu číslo 19. Dříve působil v hokejovém klubu Slavie. Nyní studuje ČVUT a je kapitánem nymburského týmu.

1. Na jakém nejhezčím stadionu jste kdy hrál?

Nejspíše v Tipsport aréně, kde se odehrála hokejová bitva mezi pražskými univerzitami.

2. Jak se vám líbí nové dresy?

Líbí se mi. Mám rád tmavší barvy na dresech.

3. Přemýšlel jste někdy, že budete dělat jiný sport než hokej?

Nikdy. Hrál jsem od malička kvůli staršímu bráchovi, který taky hrál hokej, takže vždycky hokej.

4. Vaše nejoblíbenější a nejméně oblíbená vzpomínka z hokejového prostředí?

Tak nejoblíbenější vzpomínka bylo třetí místo ve starším dorostu se Slávií a nejméně oblíbená, když jsem se zhruba před dvěma lety rozhodl odjet do Francie. To se úplně nepovedlo.

5. Během zápasu je vidět, že si zpíváte texty písní, které hrají o přestávkách nebo během střídání. Líbí se vám tyto písničky a máte nějakou oblíbenou?

Když je písnička rytmická, tak si rád zazpívám, to je pravda. Jen by mohli hrát i při rozbruslení.

6. V hokejové bitvě o Pohár primátora hlavního města Prahy zvítězilo premiérově mužstvo ČVUT, jehož jste byl součástí (společně s P. Králem a D. Kolouchem). Stadion praskal ve švech, radost tam byla obrovská. Jak jste se cítil vy sám a jaké to bylo v kabině?

Bylo to super. Na stadionu bylo asi šest tisíc lidí a v týmu jsme měli i dva kluky odsud. Hrál se nám skvěle a pocity byly úžasné jak u mě, tak v kabině.

Daniel Arnošt

Nymburský útočník nosící na dresu číslo 31 (dříve 94). S hokejem začínal v Kralupech nad Vltavou a pokračoval do Slavie, Mladé Boleslavi a Sparty. Poprvé si mezi muži zahrál v Řisutech. Nyní studuje FTVS UK.

1. Pociťoval jste, či stále pociťujete nějaký rozdíl mezi univerzitním a ligovým hokejem?

Univerzitní hokej je úplně něco jiného než univerziádní a druholigový. Univerzitní hokej hrajeme ve škole nebo škola hraje EUHL mezi ostatními týmy kolem České republiky, tak tam je určitě velký rozdíl ve výkonnosti, servisu, ve všem. Na univerziádě je ten servis o hodně lepší než v druhé lize, ale tady je zase lepší, než když hrajeme ve škole.

2. Na začátku sezóny jste působil v zahraničí. Jaké to tam bylo a co jste si z toho vzal?

V zahraničí to bylo super. Měl jsem tam dobré spoluhráče, byli tam skvělí lidé kolem mě i město se mi líbilo. Přivezl jsem si mnoho zkušeností, které by mě mohly potkat příště v zahraničí.

3. Hokej vám jistě zabere hodně času. Najdete si vůbec čas na jiné koníčky?

Jelikož k hokeji ještě studuji FTVS, tak mi moc času na koníčky nezbyvá. Věnuji se škole a hokeji, a když mám čas, tak se snažím

věnovat rodině nebo svým kamarádům, což беру jako své koníčky.

4. Určitě vám je líto, že na hokej chodí málo diváků. Čím to podle vás je?

Myslím, že kdybychom vyhrávali více a pohybovali se kolem prvního nebo druhého místa, tak by chodilo více lidí. Dva roky zpátky jsme tady byli první a lidí chodilo více. Možná by to chtělo zvýšit výkonnost a v tabulce bychom měli být výše. Také je to určitě tím, že v Nymburce je hodně sportů.

5. Hecujete se s bratrem navzájem?

Určitě se hecujeme. V posledních letech si většinou napíšeme před zápasem, ať ten druhý maká nebo něco podobného. Vždycky jsme se o sebe hodně zajímali a hecujeme se i mimo zápasy.

6. Máte nějaký vysněný klub, kde byste chtěl hrát bez ohledu na cokoli?

Chtěl bych hrát v klubu, kde bych se už nemusel starat o nic jiného a už jen hrát v klidu hokej a starat se o svoje tělo a výkon a mít čas pro hokej a pro své koníčky. To by se mi líbilo.

Rozhovor připravily: Veronika Jirásková 9. B, Štěpánka Švadlenková, 8. B

Fotografie z tréninku 3. a 4. třídy pod vedením Jakuba Kuzd'ase

5. B v Brně

Dne 17. 1. se třída 5. B vydala na prohlídku Brna. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací a zajímavostí. Brno má 375 000 obyvatel. Má také svůj orloj. Padají z něj v 11 hodin skleněné kuličky. Je tam také kašna, která má kolem sebe citáty básníka Petra Skácela. Na brněnské staré radnici je šikmá věžička a v podchodu vycpaná samice krokodýla nilského a brněnské kolo. Šli jsme se kouknout na dům, který podpírají čtyři muži a nesou ho na ramenou. Tomu domu se říká U Čtyř mamlasů. Podívali jsme se také do katedrály svatého Pavla a Petra. Bylo tam sedm vitrážních oken pokrytých postavičkami. V létě se v Brně koná takzvaný Zelený trh. Tam se v tu dobu postaví stánky a prodává se tu zelenina a ovoce. Zjistili jsme, že Brno je město vzdělání a je tu nejvyšší soud. Viděli jsme i zazděného brněnského radního, který podle pověsti byl potrestán v roce 1422 zazděním za živou za tajně připravované otevření městských bran husitskému vojsku. Jeho tvář údajně staletími zkamenělá má dodnes varovat každého před jakoukoliv zradou města Brna. Paní průvodkyně nám vyprávěla pověst i o tom, jak vznikl název Brno. Když první lidé našli místo, kde je dnes Brno, tak byla zima. A jeden muž řekl brr a druhý řekl no. A tak vznikl název Brno, ale to se jenom říká. Výlet se nám všem moc líbil.

Autor a foto: PaedDr. Eva Říhová

Za odměnu na zápas

5. B vyhrála soutěž o nejlepší transparent. Za první místo získala vstupné do Mirákula a vstupenky pro děti a rodiče na basketbalový zápas. Vstupenky získala i třída 3. C za třetí nejlepší transparent. Obě třídy se zúčastnily besedy se sportovcem Hrubanem.

Dne 8. 1. v 18:30 se utkaly týmy Basketball Nymburk vs. Lietkabelis a třídy 5. B a 3. C byly u toho. Ze začátku Nymburk prohrával, ale poté začali vyrovnávat, až nakonec vedli. O přestávkách měli vystoupení roztleskávačky a byla tam i soutěž pro děti. Zápas

Autor a foto: PaedDr. Eva Říhová

byl velice napínavý. Doprovázely ho bubny a trumpety. Nakonec Nymburk vyhrál o 7 bodů, skóre bylo 78:71. Všem se zápas moc líbil. Někteří rodiče byli na basketbalu poprvé, tak se o něm něco málo naučili. Nejlepším hráčem byl Jaromír Boháčik.

Recitační soutěž 2019 – I. stupeň

Dne 27. února 2019 proběhla ve třídě 3. C recitační soutěž I. stupně. Soutěžící byli rozděleni do dvou kategorií – I. kat. 2. a 3. ročník a II. kat. 4. a 5. ročník. Žáci přednášeli verše převážně našich autorů, například Jiřího Žáčka, Josefa Václava Sládka, Jiřího Kožíška nebo Pavla Šruta. Všichni účastníci předvedli výborné výkony. Všem děkujeme za účast.

Autor a foto: Mgr. Eva Brázdová

I. kategorie – ocenění: DIPLOM

1. místo – Eliška Dibďáková, II. B
2. místo – Denisa Školníková, III. C
3. – 4. místo – Adéla Šigutová, III. C
a Marie Vorlíčková, III. D

II. kategorie – ocenění: DIPLOM

1. místo – Veronika Doktorová, IV. A
2. místo – Matěj Uhlář, IV. A
3. místo – Adéla Bajerová, V. B

LETEM SVĚTEM

Z 9. ROČNÍKU VYCHÁZÍ letos 42 žáků, a protože si každý podává na střední školy dvě přihlášky, bylo vydáno 84 přihlášek. Z toho na gymnázia osm, na maturitní obory čtyřicet a na obory zakončené výučním listem 36 přihlášek. Po několika letech se mezi učebními obory objevil i nástrojař, truhlář a instalatér.

Z osmého ročníku vycházejí tři žáci, všichni mají zájem o učební obory.

NA OSMILETÁ GYMNÁZIA se z pátých tříd letos hlásí celkem dvanáct žáků.

DO DIVADLA na představení Kachna na pomerančích pojedou žáci 2. stupně od 7. do 9. třídy ve čtvrtek 28. března. Představení se uskuteční v saském kině.

TRADIČNÍ PEXESIÁDA probíhá od února do poloviny března ve školní družině. Vyhlášení vítězů bude 20. března.

PŘEDŠKOLÁCI Z MŠ ADÉLKA navštívili 13. března první třídy.

DO PAŘÍŽE se chystají žáci 2. stupně na studijní zájezd. Informační schůzka se konala 13. března.

MATEMATICKÝ KLOKAN, který prověří znalosti a dovednosti dětí v matematice, proběhne v pátek 22. března první a druhou hodinu.

SOUTĚŽE ŠKOL V AEROBIKU Aerobic Master na Zimním stadionu v Nymburce se 27. března zúčastní jedenáct dívek z druhého stupně.

KONZULTAČNÍ ODPOLEDNE proběhne ve čtvrtek 11. dubna od 16.30 do 18 hodin.

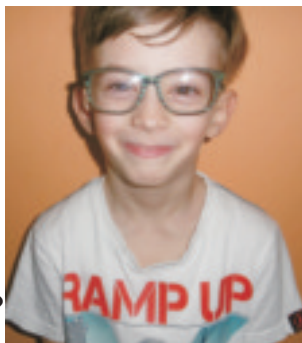
DO OKRESNÍHO KOLA recitační soutěže pojedou naši školu reprezentovat žáci ve středu 20. března.

Jak jsme trávili jarní prázdniny?

Redakční radu zajímalo, co dělali žáci naší školy o prázdninách. Proto se děvčata vypravila na 1. stupeň a ptala se. Nejzajímavější odpovědi najdete na této stránce.

Otázky:

1. Co jsi dělal/a o prázdninách?
2. Kde jsi byl/a?
3. Jaké tam bylo počasí?
4. Co se ti tam nejvíc líbilo?

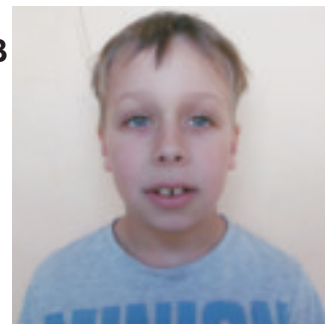

Martin Hejduk, 3. B

1. Byl jsem na horách.
2. V Kozákově.
3. Bylo zataženo.
4. Padání na lyžích.

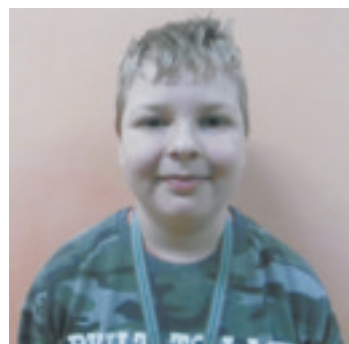
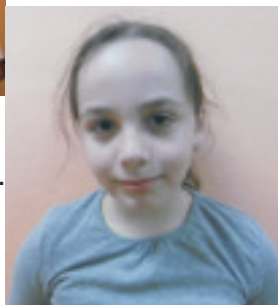
Erik Florian, 2. B

1. Na horách.
2. Na Slovensku.
3. Sluníčko.
4. Hory a výhled.

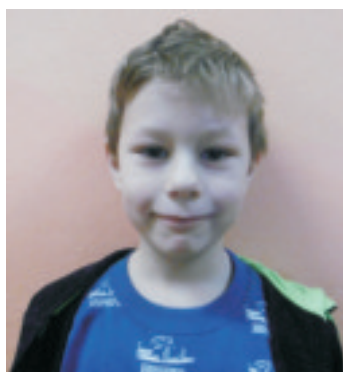
Sára Obdržalová, 4. A

1. Na dovolené u moře.
2. V Dubaji.
3. Svítlo sluníčko.
4. Nejvíc se mi líbil bazén a moře.

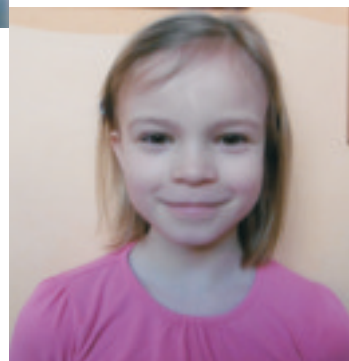
Petr Jirásek, 4. A

1. Na horách.
2. Benecko.
3. Svítlo sluníčko, ale občas bylo zataženo.
4. Naučil jsem se pořádně lyžovat.

Tomáš Beneš, 1. B

1. U babičky a na výletě, kde byly vlaky.
2. Doubí.
3. Svítlo sluníčko.
4. Sestřenice a její tablet.

Terka Fellerová, 2. A

1. Byla jsem na horách.
2. V Krkonoších.
3. Svítlo sluníčko.
4. Všechno.

Karolína Tomešová, 3. A

1. Na horách.
2. V Krkonoších.
3. Svítlo sluníčko a občas pršelo.
4. Lyžování.

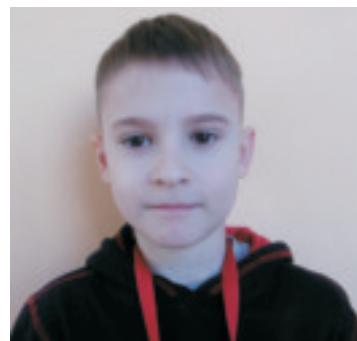
Alex Viniklár, 3. C

1. Na horách.
2. Na Slovensku ve Vysokých Tatrách.
3. Svítlo sluníčko, ale taky pršelo.
4. Lyžování.

Filip Peřina, 3. D

1. U babičky.
2. Krnov.
3. Sluníčko a někdy zataženo.
4. Jízda na kole.

Matyáš Jeník, 3. C

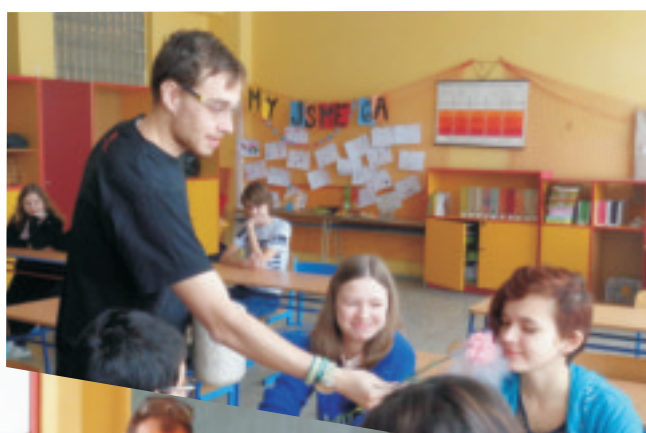
1. Dovolená, v lázních.
2. Maďarsko.
3. Sluníčko.
4. Nejvíce se mi líbil bazén.

Anketu připravily: Veronika Elišková, 9.A
a Veronika Jirásková, 9. B

Hodina moderní chemie? Zmrzlina to jistila

Zpestřit hodiny chemie žákům v osmých a devátých třídách se rozhodla paní učitelka Kateřina Kukačková a uspořádala na druhém stupni ve třídách tzv. Hodinu moderní chemie. Pozvala do naší školy studenty z pražské Vysoké školy chemicko-technologické a ti žákům zábavnou formou představili chemii jako zajímavou vědu, předvedli efektní pokusy a zároveň nenásilně děti seznámili s řadou chemických prvků i reakcí. Velký ohlas měly například pokusy s tekutým dusíkem. Žáci se na vlastní kůži přesvědčili, jak doslova „zmrzne“ květina, nebo byli přímo u výroby zmrzliny. Tu na závěr samozřejmě všichni rádi ochutnali. Akce měla mezi dětmi velký ohlas.

Redakce

Zápis do prvních tříd se blíží

Termín 8. duben 2019 od 14 do 18 hodin

Rodiče s dítětem do spádové školy

S sebou občanský průkaz a rodný list dítěte

Cizinci potvrzení o povolení pobytu

K žádosti o odklad doporučení od pediatra a z pedagogicko-psychologické poradny

V případě nemoci lze domluvit individuální termín

Foto: Mgr. Kateřina Kukačková

Krmení vodního ptactva

Tak jako každý rok, i letos jsme se my, žáci ze školní družiny, společně vydali na vycházku k Lidušce v Jankovicích trochu přilepšit vodnímu ptactvu. V úterý 15. 1. jsme si pro ně z domova přinesli různé laskominy, od pečlivě nakrájeného starého pečiva, přes vločky, jablíčka a mrkvičky, až ke slupkám od zeleniny. Vše moc chutnalo jak kačenkám, tak i hladovým nutriím a dokonce jsme nakrmili i sami sebe. Cestou jsme sledovali změny v přírodě, odpovídající danému ročnímu období a vůbec nám nevadilo, že občas trošku zapršelo a zafoukal vítr. Nás hřál pocit plných bříšek našich, i našich „kamarádů“ zvířátek. Vycházka se vydařila a všichni se těšíme na další.

Autor a foto: Lenka Šemlejšová, vychovatelka ŠD

Když draka bolí hlava

Dne 23. ledna jsme s naší ŠD navštívili filmové představení v kině „SOKOL“. Nová pohádka se jmenovala „Když draka bolí hlava.“

Hlavní role v ní ztvárnili známí herci a herečky a také dvojhlavý dráček. Součástí pohádky je také hodně písniček a tanečků. Dětem se nejvíce líbil hodný dráček, který pomáhal lidem a zrušil kletbu seslanou na království.

Děti si představení užily a už se těší na další novou pohádku. *Jana Zichová, vychovatelka ŠD*

Obrázky dráčků nakreslily děti ze školní družiny

Masopustní karneval

Již tradiční karneval probíhal ve dvou odděleních ŠD. Každá skupina dětí plnila program, který připravily paní vychovatelky. Tančilo se, soutěžilo, nechyběla promenáda v maskách, dokonce ani pohádka. Krásných pestrých masek se sešlo velké množství, a tak jsme mohli vytvořit „hada kolem celé družiny“. To bylo veselo!

Autor a foto: Ludmila Bartošová, vedoucí vychovatelka

dálku, na cíl a stavěly sněhuláka. Nakonec se povedly i velké sněhové koule a sněhuláci. Těšíme se na příští rok a doufáme, že vyndáme i boby a saně. *Autor a foto: Ludmila Bartošová, vedoucí vychovatelka*

Zimní trojboj

Každým rokem se děti ze ŠD těší na zimní radovánky s nadílkou sněhu. Letošní zima si s námi zahrála a sněhu nám moc nenadělila. Jakmile jen trochu sněžilo, už jsme byli venku na zahradě a plnili zimní trojboj. Děti házely koulí na

Zpívání na schodech

Po dobu adventu si děti ve školní družině zpívaly koledy. V každém oddělení hrála hudba, a kdo chtěl, mohl si zazpívat. Nakonec jsme si všichni vytvořili „velký pěvecký sbor“ a společně si zanotovali. Na schodišti v pavilonu školní družiny zněly 18. prosince koledy Půjdem spolu do Betléma, Veselé vánoční hody, Rolničky, My tři králové, Štědrý večer nastal... Náš zpěv zaujal i rodiče a prarodiče.

Autor a foto: Ludmila Bartošová, vedoucí vychovatelka

Jak jsme se loučili ve škole se starým rokem? Vánoční den ve 3. C

Na poslední den školy před vánočními prázdninami se děti ze třídy 3. C velmi těšily. Každý si připravil krátké vystoupení a přispěl tak k příjemné předvánoční atmosféře. Někteří tančili nebo zpívali, jiní vymysleli hudební hádanky či kvízy o vánočních tradicích. Všichni jsme si dopoledne hezky užili a nakonec došlo i na dárčky.

*Autor a foto:
Mgr. Lenka
Koucká*

Někteří žáci si připravili i příběhy. Jeden z nich vám přinášíme i s obrázkem.

O PAPIROVÉM MATĚJOVI

Byl jednou jeden Matěj a ten se zajímal o papír. Četl knihu a ta byla o stromech. Zjistil, že papír je vyroben ze stromů. Jednou šli s tatínkem na procházku po lese. Matěj řekl tatínkovi: „Tati, víš, že jsem četl knihu, co jsem dostal od babičky?“

„To nevím. Ao čem je ta knížečka?“

„Je o stromech.“

Tatínek se zamyslel. „Já když jsem byl malý, tak jsem četl taky knížku o stromech.“ Matěje napadlo, jestli náhodou nečetli tu stejnou knihu. Tatínek vykřikl: „Jmenovala se Tree!“

„Ano!“

Už byli doma a Matěj šel do pokoje a najednou bum, ze všech knížek se začaly vytrhávat papíry a vytvořil se jeden velký papír. A najednou povídá: „Ahoj Matěji, pojd' do světa papíru.“ A najednou čáry máry fuk a byli v království papíru. „Pojd' si hrát, tady máš kamarády. Pojd' na houpačky! Sedni si a my tě zhoupnem.“ „Fí, já létám, pojdte na tobogán. Až nahoru, ano, to je jako v akvaparku.“

Najednou se ozvalo: „Matěji, je ráno, musíme jet do školy. Rychle, už je osm hodin.“

Milé děti, nečmárejte zbytečně na papír a neničte stromy.

Vojtěch Dvořák, 3. C

Jak vypadal poslední školní den roku 2018 na 2. stupni?

Žáci se bavili, soutěžili a básnili. Měli vytvořit báseň o osmi verších a použít slova: Ježíšek, kapr, uhání, pečivo, večere. Výsledky jejich snažení si můžete přečíst.

Štědrý den v 6. A

Kapra nejdřív vykucháme
a polévku z něj uděláme.
Dojedli jsme *večeři*,
Ježíšek zakopl u dveří.
6. A ke stromečku *uhání*
za tónů vánočního zpívání.
Dáme si rumové *pečivo*
a stromeček vidíme nakřivo.

Štědrý večer (6. B)

Vánoce jsou tady zase,
vyhlídíme zlatý prase,
řízek voní v kuchyni,
je to svátek rodinný.
Ježíšek k nám *uhání*,
děti strašně dovádí.
Kapra k *večeři* si dáme,
radost z toho velkou máme,
pečivo k ní přidáme,
dárečky si podáme.
Vánoce si užijeme,
společně se zasmějeme.
Pojďme je spolu oslavit
a krásně se pobavit.
Stromeček nám svítí krásně
a to je konec této básně.

Kapří osud (6. C)

Kapr plave v temné vodě,
špatně mu je na svobodě.
Táta s prutem *uhání*,
že ho z vody zachrání.
K *večeři* ho zabijou,
dají si ho s koblihou.
Pečivo už nemají,
kobliha ho nahradí.
Ježíšek k nám přiletí,
nese dárky pro děti.
Děti z toho radost mají,
až se z toho objímají.
Rodiče pod jmelím hubičku si
dají
a pak spolu usínají.
Máma s tátou usnuli,
děti *kapra* sežrali.

Vánoční čas (7. A)

Vánoce se blíží,

dárky nás moc tíží.
Táta *uhání* pro *kapra*
a přitom zapomněl kačata.
Na *Ježíška* čekáme,
cukroví na stůl dáme.
K *večeři* si *kapra* dáváme
a kosti v krku míváme.
Když se blíží *večeře*,
vůně se line přes dveře.
Loni zapomněl *Ježíšek* kožíšek
a na nebi svítil měsíček.
Letos se moc těšíme
a na všechny blízké myslíme.
Vánoce si užijeme
a všem hezké svátky přejeme.

Vánoce (7. B)

Nachystáme *večeři*,
ať jsme jako frajeři.
Už je tu i *kapr*,
bude to masakr!
K čaji dáme *pečivo*,
ať tu není bručivo.
Ježíšek k nám *uhání*,
je to jeho povolání.
Tak užijte si tento den,
ty jsi také člen.

Vánoce jsou za dveřmi (7. C)

24. 12. chodí *Ježíšek*,
na sobě má teplý kožíšek.
V tašce má dárečky
pro naše dětičky.
Na stole máme *kapra*
chyceného od bratra.
Na stole *pečivo* stojí,
kadidlo voní po pokoji.
Všichni si *večeři* vychutnají
a u toho si rádi povídají.
Vánoce nás *uhání*,
doma máme utkání.

Vánoce u nás (8. A)

Á, *kapr* plave v jezírku,
Ježíšek zaspal po vínku.
Tak proto teď *uhání*,
nemožný skluz dohání.
Kapr nebude k *večeři*,
Ježíšek už je za dveřmi.

Máme snad jen *pečivo*,
skočil bych si na pivo.
Pohádky hrajou dokola,
potřebuju z nich doktora.
Dárky už chceme rozbalit,
musíme stromek ozdobit.
Přišel jsem o dárky,
protože poznámky...
Tak tohle jsou Vánoce,
co švihly mě po ruce.

Vánoce bez dárků (8. B)

K *večeři* *kapra* jíme,
ničeho se nebojíme.
Od kosti *pečivo* nás zachrání,
Ježíšek už k nám rychle *uhání*.
Utratil ale všechno za párky,
nezbyly mu peníze na dárky.
Nic si z toho neděláme,
Vánoce si užíváme.

Štědrý večer (9. A)

Nastává vánoční čas,
vše se opakuje zas.
Ježíšek k nám *uhání*,
je to jeho poslání.
Pečivo necháme ladem,
radši salát s *kaprem*.
Než dojdeme *večeři*,
Ježíšek je u dveří.
Rozsvícený stromeček,
dárků plný kopeček.

Na Štědrý den (9. B)

Kapr plave s proudem ve vodě,
chyťme ho prutem náhodně.
Připravujeme *kapra* na stůl,
večeře je hotová, dáme na něj sůl.
Ježíšek nám plní přání,
Děti jezdí na sněhu v sáních.
Dětem dělá radost dál,
Ježíšek se na nás pousmál.
Pečivo si dáme rádi,
Všichni budeme kamarádi.
Uhání nás doma na Vánoce,
na Štědrý den i v novém roce.

Obrázky zdroj: Internet

VTIPNÉ HÁDANKY

1. Víte, jak poznáte, že venku mrzne?
2. Víš, jak se veš udržíš na pleši?
3. Když se to vyhodí, je to hnědé, a když to dopadne, tak je to bagr. Co je to?

KŘÍŽOVKA

1

3

1

M

2

3

4

Lukáš Kos, 7.A

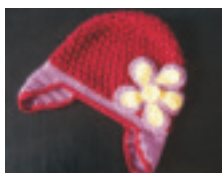
HÁDANKY

1. Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne. Kdo je to?
2. Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí. Co je to?
3. Truhláři mě nejlíp znají, pěkné dřevo ze mne mají.
4. Nemá ruce, nemá nohy a přeci dveře otevírá.
5. Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. Co to je?

4

2

VTIPY

Ptá se štěně své matky: „Jmenuji se sedni, nebo lehni?“

Proč jsou v obchodě cenovky?
Aby měli zloději z čeho vybírat.

„Tak co, Michale, jak dopadlo
vysvědčení?“ chce vědět
maminka. „To je přece jedno,
mami, hlavně že jsme zdraví.“

„Proč k vám stěhují tu velkou klec, Petře?“ „Dostal jsem od táty domácí vězení!“

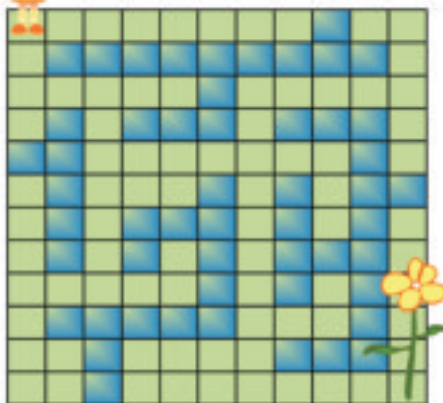
„Lže, jako když tiskne,“
povzdechne si tatínek, „alespoň
kdyby tisknout uměl!“

Hádanky a vtipy připravila
Valentýna Kůrková, 6. A,
obrázky nakreslila Veronika
Hermanová, 6. A

BLUDIŠTĚ

Najde holčička kytičku?

Připravil Jakub Weiss, 7. B

Redakční rada:

9. B - Veronika Jirásková, Bára Novotná, Tomáš Horálek, Eliška Šulcová, 9. A - Veronika Elišková, 8. B - Karolína Aubrechtová, Kateřina Čížková, Štěpánka Švadlenková, Jakub Weiss, 7. C - Aleš Balšánek, 7. B - Jan Zelenka, 7. A - Lukáš Kos, 6. A - Vendula Bajerová, Veronika Hermanová, Zuzana Hubálková, Adéla Lišková, Valentýna Kůrková, Mgr. Milena Zahrádková, Mgr. Zdeňka Léblová

Hádanky 1. Hlemýžd' 2. Oči 3. Strom 4. Klíka 5. Měsíc
 b) V teplejších 2. V sílu 3. Kinder vajčko

Vtipné hádanky: 1. Když mouchy